РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

8 юли 2010 година *

По съединени дела C-447/08 и C-448/08

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Svea hovrätt (Швеция) с актове от 8 октомври 2008 г., постъпили в Съда на 13 октомври 2008 г., в наказателните производства срещу

Otto Sjöberg (C-447/08),

Anders Gerdin (C-448/08),

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-жа C. Toader, г-н K. Schiemann (докладчик), г-н P. Kūris и г-н L. Bay Larsen, съдии,

* Език на производството: шведски.

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 януари 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Sjöberg, от адв. U. Isaksson, advokat,

— за г-н Gerdin, от адв. S. Widmark и адв. J. Gyllenberg, advokater,

— за шведското правителство, от г-жа A. Falk, в качеството на представител,

— за белгийското правителство, от г-жа L. Van den Broeck, в качеството на представител, подпомагана от адв. P. Vlaemminck и адв. A. Hubert, advocaten,

— за гръцкото правителство, от г-жа M. Tassopoulou и г-жа O. Patsopoulou, в качеството на представители,

— за испанското правителство, от г-н F. Díez Moreno, в качеството на представител,

— за австрийското правителство, от г-н E. Riedl, в качеството на представител,

— за полското правителство, от г-н M. Dowgielewicz, в качеството на представител,

— за португалското правителство, от г-н L. Inez Fernandes и г-н P. Mateus Calado, както и от г-жа A. Barros, в качеството на представители,

— за норвежкото правителство, от г-н K. Moen и г-жа K. Moe Winther, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н E. Traversa и г-н K. Simonsson, както и от г-жа P. Dejmek, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 49 ЕО.

2 Запитванията са отправени в рамките на наказателни производства, образувани срещу г-н Sjöberg и г-н Gerdin, обвинени в нарушение на член 54, параграф 2 от Закона за лотариите и хазартните игри (lotterilagen, SFS 1994, № 1000), в приложимата за споровете в главните производства редакция (наричан по-нататък „lotterilag“).

Национална правна уредба

3 Lotterilag регламентира всички категории предлагани на потребителите в Швеция хазартни игри.

4 Целите на шведската политика в областта на игрите са обобщени в документите във връзка с подготвянето на lotterilag по следния начин:

„Политиката в областта на игрите трябва […] да продължава да се стреми към здрав и сигурен пазар на игрите, който чрез контрола, на който е подложен, отговаря на интереса от социална закрила и на търсенето на играчите. Получените печалби трябва да бъдат запазвани и винаги използвани за цели от общ интерес или общественополезни цели, т.е за сдружения, за конните спортове и за държавата. Както беше досега, целта трябва да бъде да се даде предимство на съображенията за социална закрила, както и на интереса от разнообразие на предлаганите игри, като се отчита опасността от измами и незаконни игри."

5 Според запитващата юрисдикция целта на lotterilag е:

— борбата с престъпността,

— борбата с вредните последици в социалната и икономическата област,

— защита на интересите на потребителите, и

— насочване на приходите от лотариите за цели от общ интерес или общественополезни цели.

Изискването на разрешение за организиране на хазартни игри

6 Член 9 от lotterilag предвижда, че за организиране на хазартни игри в Швеция по принцип се изисква разрешение.

7 По силата на член 15 от lotterilag разрешението може да бъде дадено на регистрирани по шведското право юридически лица с нестопанска цел, чиято основна цел според устава им е постигането на общественополезна цел на националната територия, и които упражняват дейности, съобразени главно с тази цел. По силата на член 45 от същия закон шведското правителство може да даде специални разрешения за организирането на хазартни игри в други случаи освен посочените в този закон.

8 В съответствие с един основен принцип на шведското законодателство относно хазартните игри, според който тяхното използване трябва да бъде посветено на общественополезни цели или цели от общ интерес, шведският пазар на хазартни игри е разпределен между, от една страна, действащи на националната територия сдружения с нестопанска цел за общественополезни цели, на които са издадени разрешения по силата на член 15 от lotterilag, и от друга страна, двама притежавани от държавата или мажоритарно контролирани от нея оператори, а именно публичното дружество за хазартни игри Svenska Spel AB и смесеното дружество Trav och Galopp AB, контролирано от държавата и организациите за конни спортове, притежаващи специални разрешения, издадени въз основа на член 45 от посочения закон.

9 По силата на член 48 от lotterilag държавен орган, а именно Lotteriinspektion, упражнява централизиран контрол за спазване на разпоредбите на този закон. На основание на същия закон Lotteriinspektion е компетентна да изготвя необходимата за различните игри правна уредба относно контрола и вътрешния правилник. Тя упражнява надзор върху дейността на Svenska Spel AB и извършва инспекции и постоянен контрол.

10 По силата на член 52 от lotterilag Lotteriinspektion може да постановява необходимите за спазването на разпоредбите на този закон, както и на приетите въз основа на него правила и условия, разпореждания и забрани. С тези разпореждания или забрани могат да се налагат глоби като гражданскоправна санкция.

Забраната да се организират без разрешение хазартни игри

11 По силата на член 14 от глава 16 от Наказателния кодекс (brottsbalk, по-нататък наричан „brottsbalk“) в Швеция организирането на хазартни игри без съответно разрешение осъществява състава на престъплението „незаконни хазартни игри“. То се наказва с глоба или с лишаване от свобода за срок до две години. Ако нарушението бъде квалифицирано като тежко, по смисъла на член 14а от същата глава 16 за него — като за тежко правонарушение „незаконни хазартни игри“ — се предвижда наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца до четири години.

12 Освен това по силата на член 54, параграф 1 от lotterilag, който умишлено или с престъпна непредпазливост организира незаконни хазартни игри или държи незаконно някои видове игрални автомати, се наказва с глоба или с лишаване от свобода за срок до 6 месеца.

13 Разпоредбите на brottsbalk относно престъплението „незаконни хазартни игри“ се отнасят до квалифицирани по специфичен начин престъпни действия. Престъпните действия, чиято квалификация е по-лека и по отношение на които по

тази причина не се прилага посоченият член 14, попадат в описанието на член 54, параграф 1 от lotterilag. По силата на член 57, параграф 1 от него тази разпоредба не се прилага, ако престъпното деяние е наказуемо с предвидена в brottsbalk санкция.

14 Тъй като lotterilag се прилага само на шведска територия, забраната за организиране на лотария без разрешение не се прилага за организирани в чужбина игри. Тази забрана не се отнася и за предлаганите на шведските потребители от друга държава чрез интернет хазартни игри и същият закон не им забранява да участват в организирани в чужбина хазартни игри. Също така дадено по силата на този закон разрешение дава на своя притежател право да предлага игрални услуги, ограничено до територията, на която се прилага този закон, т.е. на шведска територия.

Забраната за рекламиране на неразрешени хазартни игри

15 Член 38, параграф 1, точка 1 от lotterilag съдържа забрана за рекламиране без специално разрешение и със стопанска цел, в рамките на професионална дейност или по всякакъв друг начин, участието в организирани без разрешение на шведска територия или извън Швеция хазартни игри.

16 По силата на параграф 2 от същия член 38 може да бъде направено изключение от предвидената в параграф 1 от същия член забрана, когато става въпрос за хазартни игри, организирани в рамките на международно сътрудничество с шведско участие от чуждестранен оператор, който има право по силата на приложимите в държавата, в която е установен, норми, да организира хазартни игри и да участва в международно сътрудничество.

17 Член 54, параграф 2 от lotterilag предвижда, че който със стопанска цел, в рамките на професионална дейност или по всякакъв друг начин, рекламира незаконно участието в организирани в чужбина хазартни игри, се наказва с глоба или наказание лишаване от свобода за срок до шест месеца, ако рекламата е насочена конкретно към установени в Швеция потребители.

18 По силата на член 4, параграф 1 от глава 23 от brottsbalk предвидената за някои престъпни деяния отговорност се носи не само от извършителя на такива деяния, но също и от този, който осигурява рекламата под формата на помощ или съдействие. Освен това по силата на параграф 2 от посочената разпоредба дори този, който не се счита за съизвършител на неправомерното деяние, се осъжда, ако е насърчил трето лице да извърши нарушение, ако е предизвикал това нарушение или ако е помагал на извършителя по какъвто и да е друг начин.

Споровете в главните производства и преюдициалните въпроси

19 Към момента на разглежданите в главното производство събития г-н Sjöberg е главен редактор и отговорен редактор на вестник Expressen. В това си качество само той е отговорен за публикуването в същия вестник в периода от ноември 2003 г. до август 2004 г. на рекламни съобщения за организирани в чужбина от дружествата Expekt, Unibet, Ladbrokes и Centrebet хазартни игри.

20 Що се отнася до г-н Gerdin, към момента на разглежданите в главното производство събития, той е главен редактор и отговорен редактор на вестник Aftonbladet. В това си качество само той е отговорен за публикуването в този вестник в периода от ноември 2003 г. до юни 2004 г. на рекламни съобщения за организирани в чужбина от посочените дружества хазартни игри.

21 Expekt, Unibet, Ladbrokes и Centrebet са установени извън Кралство Швеция в други държави членки частни оператори със стопанска цел, които предлагат по-специално на пребиваващите в Кралство Швеция лица хазартни игри по интернет. Между тези игри има спортни залагания и покер.

22 Åklagaren (прокуратурата) повдига обвинение срещу г-н Sjöberg и г-н Gerdin за нарушение на член 54, параграф 2 от lotterilag, изразяващо се в незаконна реклама със стопанска цел на участието на пребиваващи в Швеция лица в организирани в чужбина хазартни игри.

23 На 21 юни и на 6 септември 2005 г. г-н Sjöberg и г-н Gerdin са осъдени от Stockholms tingsrätt (първоинстанционен съд на Stockholm) да заплатят поотделно като наказателноправна санкция глоба в размер на 50 000 SEK за нарушаване на lotterilag.

24 Г-н Sjöberg и г-н Gerdin подават съответно апелативни жалби до Svea hovrätt (Апелативен съд на Svea) срещу засягащите ги решения, като тази юрисдикция обаче отказва да приеме за допустими подадените срещу тези две решения апелативни жалби.

25 След като заинтересованите обжалват тези решения на Svea hovrätt пред Högsta domstolen (Върховен съд), на 5 февруари 2008 г. същият постановява решение, с което приема, че подадените до Svea hovrätt жалби са допустими и поради това връща двете дела на този съд за ново разглеждане.

26 В решението си Högsta domstolen приема, че няма яснота по въпроса дали наказателните разпоредби на lotterilag представляват или не дискриминационна санкция за рекламата на хазартните игри в зависимост от това дали те са организирани в Швеция или в друга държава членка. Във всеки случай се поставял въпросът дали ограниченията за свободното предоставяне на услуги,

произтичащи от членове 38 и 54 от същия закон, могат да бъдат приети, поради това че са част от изрично предвидените в Договора за ЕО изключения или дали те могат да бъдат обосновани с императивни съображения от обществен интерес.

27 При тези обстоятелства Svea hovrät решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси, които са формулирани по един и същ начин по двете дела в главните производства:

„1) Може ли при определени обстоятелства да се допусне дискриминация, основана на гражданството, в рамките на национален пазар на хазартни и лотарийни игри поради императивни съображения от обществен интерес?

2) Ако ограничителната политика, провеждана на националния пазар на хазартни и лотарийни игри, си поставя различни цели и ако едната от тях е финансирането на социални дейности, може ли в този случай да се счита, че то е допълнителна благоприятна последица от въведената ограничителна политика? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се приеме тази ограничителна политика, ако целта да се финансират социални дейности не може да се счита за нейна основна цел?

3) Може ли държавата да се позовава на императивни съображения от обществен интерес, за да обоснове ограничителната си политика по отношение на хазартните игри, ако контролирани от държавата дружества предлагат на пазара хазартни игри и лотарии, част от доходите от които постъпват в държавата и ако една от целите на това предлагане на пазара е финансирането на социални дейности? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се приеме тази ограничителна политика,

ако финансирането на социалните дейности не може да се разглежда като основна цел на посоченото предлагане на пазара?

4) Пропорционална ли е пълната забрана да се предлагат на пазара хазартни игри и лотарии, организирани в друга държава членка от дружество — организатор на хазартни игри, което е установено в тази държава и е под надзора на нейните органи, от гледна точка на целта да се упражнява контрол и надзор върху хазарта, при положение че в същото време не съществува никакво ограничение за предлагането на пазара на хазартни игри и лотарии, организирани от дружества, установени в държавата членка, която провежда тази ограничителна политика? Как следва да се отговори на този въпрос, ако целта на тази правна уредба е да се ограничи хазартът?

5) Има ли право организатор на хазартни игри, който е получил разрешение за организиране на хазартни игри в една държава и е под надзора на компетентните органи на тази държава, да предлага на пазара в други държави членки хазартни игри, например чрез обяви във вестниците, без да трябва предварително да е поискал разрешение от компетентните органи на тези държави? При утвърдителен отговор на въпроса означава ли това, че правната уредба на държава членка, предвиждаща наказателна санкция при рекламиране на участието в лотарии, организирани в чужбина, представлява пречка за свободата на установяване и за свободното предоставяне на услуги, която никога не може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес? Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че държавата членка, в която е установен организаторът на хазартни игри, се позовава на същите императивни съображения от обществен интерес като държавата, в която този организатор желае да предлага на пазара своите хазартни игри?“

28 С Определение на председателя на Съда от 7 ноември 2008 г. двете дела C-447/05 и C-448/05 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

По втория и петия въпрос

29 Като начало следва да се отбележи, че член 38, параграф 1 от lotterilag, въз основа на който са образувани делата в главното производство, съдържа забрана за рекламиране без специално разрешение и със стопанска цел, в рамките на професионална дейност или по всякакъв друг начин, участието в неразрешени хазартни игри, организирани на шведска територия или извън Швеция.

30 Безспорно е обаче, че наказателните дела, предмет на главните производства, са само срещу лица, които са осъществили рекламата на хазартни игри, организирани със стопанска цел от частни оператори извън Кралство Швеция в други държави членки. При това положение Съдът следва да се произнесе по поставените от запитващата юрисдикция въпроси само с оглед на това единствено положение.

31 Поради това трябва да се счита, че с втория и петия си въпрос, на които следва да се отговори едновременно, преди да се разгледа първият въпрос, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която забранява рекламирането на хазартни игри, организирани в други държави членки със стопанска цел от частни оператори.

32 В самото начало следва да се припомни, че член 49 ЕО изисква премахването на всяко ограничение за свободното предоставяне на услуги, дори ако това ограничение се прилага, без да се прави разграничение между националните доставчици и тези от другите държави членки, когато то е от естество да забрани, да затрудни или да направи по-малко привлекателни дейностите на доставчика, установен в друга държава членка, в която законно предоставя аналогични услуги. Впрочем свободното предоставяне на услуги е от полза както за доставчика, така и за получателя на услугите (Решение от 8 септември 2009 г. по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, C-42/07, Сборник, стр. I-7633, точка 51 и цитираната съдебна практика).

33 Безспорно е в това отношение, че член 38, параграф 1, точка 1 от lotterilag, в резултат на който е забранена рекламата в Швеция както на законно организираните в други държави членки хазартни игри, така и на тези, организирани без разрешение в Швеция, води до ограничаване на участието в тези игри на шведските потребители. Целта на тази разпоредба е тези потребители да участват само в хазартни игри в рамките на разрешената на национално равнище система, като по този начин именно се гарантира изключването на частните стопански интереси в този сектор.

34 Поради това посочената разпоредба представлява ограничение на свободата на пребиваващите в Швеция лица да се ползват чрез интернет от предлаганите в други държави членки услуги. Тя налага освен това по отношение на установените извън Швеция в други държави членки доставчици на хазартни игри ограничение на свободата да предоставят услугите си в Швеция.

35 Поради това следва да се провери в каква степен разглежданото в главното производство ограничаване може да бъде допуснато като изключение, изрично предвидено от Договора за ЕО или обосновано в съответствие с практиката на Съда с императивни съображения от обществен интерес.

36 В член 46, параграф 1 ЕО, който е приложим в тази област по силата на член 55 ЕО, се допускат ограничения, обосновани по съображения за обществен ред, обществена сигурност или обществено здраве. Освен това в съдебната практика се посочват известен брой императивни съображения от обществен интерес като целите за защита на потребителите, за предотвратяване на измамите и на подтикването на гражданите към прекалено харчене във връзка с игрите, както и най-общо за предотвратяването на нарушенията на обществения ред (вж. Решение от 6 март 2007 г. по дело Placanica и др., C-338/04, C-359/04 и C-360/04, Сборник, стр. I-1891, точка 46, както и Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, посочено по-горе, точка 56).

37 В този контекст следва да се отбележи, че правната уредба на хазартните игри е една от областите, в които между държавите членки съществуват значителни различия от морално, религиозно и културно естество. При липса на хармонизация по въпроса на общностно равнище всяка държава членка трябва да прецени в тези области и в съответствие със собствената си ценностна система изискванията, които включва защитата на съответните интереси (Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, посочено по-горе, точка 57).

38 Само обстоятелството, че дадена държава членка е избрала различна система за защита от приетата в друга държава членка, не би могло да окаже въздействие върху преценката на необходимостта от и пропорционалността на приетите в тази област разпоредби. Последните трябва да се преценяват само с оглед на целите, които си поставят компетентните органи на съответната държава членка, и нивото на защита, което те възнамеряват да осигурят (Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, посочено по-горе, точка 58).

39 Ето защо държавите членки са свободни да установяват целите на своята политика в областта на хазартните игри и, когато се налага, да определят с точност търсеното ниво на защита. Въпреки това ограниченията, които налагат, следва

да отговарят на условията за пропорционалност, очертани в практиката на Съда (Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, посочено по-горе, точка 59).

40 Ето защо следва да се разгледа по-специално дали по делата в главните производства наложеното с lotterilag ограничение на рекламата на организирани от частни оператори извън Кралство Швеция в други държави членки хазартни игри със стопанска цел е в състояние да гарантира осъществяването на една или няколко от легитимните цели, посочени от тази държава членка, и дали не надхвърля необходимото за постигането ѝ. Впрочем национално законодателство е в състояние да гарантира постигането на посочената цел само ако действително отговаря на стремежа тя да бъде постигната чрез систематични и съгласувани действия. Във всички случаи тези ограничения следва да се прилагат по недискриминационен начин (Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, посочено по-горе, точки 60 и 61).

41 Във връзка с това според запитващата юрисдикция е безспорно, че изключването от сектора на хазартните игри на частните стопански интереси е основен принцип на шведското законодателство в тази област. В Швеция тези дейности са запазени за структури, които си поставят общественополезни цели или цели от общ интерес и разрешения за организиране на хазартни игри са издадени единствено на публични или благотворителни структури.

42 При това положение следва да се отбележи, че целта да се въведе строго ограничаване на използването на хазартните игри за извличане на печалба е призната от съдебната практика, тъй като Съдът е приел съвместимостта с правото на Съюза на национално законодателство, чиято цел е да не допусне лотариите да бъдат използвани единствено на търговска основа и управлявани от частни организатори, които сами да могат да се разпореждат с печалбите от тази дейност (вж. в този смисъл Решение от 24 март 1994 г. по дело Schindler, C-275/92, Recueil, стр. I-1039, точки 57—59).

43 Действително съображения от културно, морално или религиозно естество могат да оправдаят ограничения на свободното предоставяне на услуги от организатори на хазартни игри, именно доколкото би могло да се счете за неприемливо да се позволи извличането на частни печалби чрез използването на едно социално зло или на слабостта на играчите и на тяхното нещастие. Следователно е възможно въз основа на присъщата на всяка от държавите членки скàла на ценности и с оглед на правото на преценка, което те имат, държава членка да ограничи използването на хазартните игри, като ги повери на публични или благотворителни структури.

44 По делата в главните производства операторите, които са разпространили съобщенията, заради които е започнало наказателно преследване, са частни стопански предприятия, които по силата на шведското законодателство, както потвърди в съдебното заседание шведското правителство, не биха могли никога да получат разрешение за организиране на хазартни игри.

45 Забраната да се рекламират услугите на такива оператори сред пребиваващите в Швеция потребители следователно отговаря на целта да бъдат изключени частните стопански интереси от сектора на хазартните игри и може освен това да се разглежда като необходима за постигането на такава цел.

46 Ето защо на втория и на петия въпрос следва да се отговори, че член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която забранява насочената към пребиваващите в тази държава лица реклама на хазартни игри, организирани със стопанска цел в други държави членки от частни оператори.

По първия въпрос

47 Първият въпрос се отнася до факта, че член 54, параграф 2 от lotterilag предвижда наказателни санкции само за рекламата на организирани в друга държава членка хазартни игри и не се прилага по отношение на рекламата на такива игри, организирани в Швеция без разрешение, като това второ нарушение се наказва по силата на lotterilag с гражданскоправна санкция глоба по силата на член 52 от същия закон. Запитващата юрисдикция се пита дали тази разлика по отношение на предвидените в посочения закон санкции представлява несъвместима с член 49 ЕО дискриминация.

48 Ето защо първият въпрос следва да се разбира в смисъл, че с него се цели да се установи дали член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която предвижда режим на изключителни права за хазартните игри и според която рекламата на тези игри, организирани в друга държава членка, се наказва с по-строги санкции от рекламата на такива игри, организирани без разрешение на националната територия.

49 Въпреки че наказателното законодателство по принцип спада към правомощията на държавите членки, трайната съдебна практика приема, че правото на Съюза очертава границите на тези правомощия, като това законодателство всъщност не може да ограничава основните свободи, гарантирани от правото на Съюза (вж. Решение по дело Placanica и др., посочено по-горе, точка 68).

50 Впрочем от практиката на Съда следва, че наложените от държавите членки ограничения за постигането на цели от общ интерес трябва да се прилагат по недискриминационен начин (посочените по-горе Решение по дело Placanica и др., точка 49, както и Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, точка 60).

51 В това отношение шведското правителство, от една страна, и г-н Sjöberg, както и г-н Gerdin, от друга, са на различни становища по въпроса дали шведското законодателство, и по-конкретно член 4 от глава 23 от brottsbalk, предвижда санкции за рекламата на организирани без разрешение в Швеция хазартни игри, които са еднакви с тези, прилагани по силата на член 54, параграф 2 от lotterilag за рекламата на такива игри, организирани в друга държава членка.

52 Според шведското правителство рекламата на организирани без разрешение в Швеция хазартни игри се наказва по силата на член 4 от глава 23 от brottsbalk, доколкото осъществява състава на правонарушението съучастие или в правонарушението незаконни игри по член 14 от глава 16 от същия кодекс, или на правонарушението организиране на неразрешени хазартни игри или държане на някои видове игрални автомати, предвидено в член 54, параграф 1 от lotterilag.

53 Обратно, г-н Sjöberg и г-н Gerdin оспорват приложимостта на член 4 от глава 23 от brottsbalk за рекламата на организирани без разрешение в Швеция хазартни игри. Според тях не съществува никаква мярка за санкциониране на такава реклама, независимо дали игрите са разрешени или не. Г-н Gerdin уточнява, че този текст е приложим само за оказана помощ при организирането на забранени хазартни игри, но не се отнася до рекламата на същите.

54 При това положение е уместно да се припомни, че установената с член 267 ДФЕС система на сътрудничество се основава на ясно разделение на функциите на националните юрисдикции и на Съда. В образувано по силата на този член производство тълкуването на националните разпоредби е задача на юрисдикциите на държавите членки, а не на Съда (вж. в този смисъл посочените по-горе Решение по дело Placanica и др., точка 36, както и Решение по дело Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International, точка 37).

55 Следователно запитващата юрисдикция трябва да провери дали двете разглеждани нарушения, макар и подчинени на различни режими, са все пак предмет на еднакво третиране по силата на приложимото национално законодателство. Тази юрисдикция ще трябва по-специално да провери дали действително посочените нарушения се преследват от компетентните органи с еднакво усърдие и водят до налагането на еднакви наказания от компетентните юрисдикции.

56 Както отбелязва генералният адвокат в точки 81—85 от заключението си, ако двете разглеждани нарушения са предмет на еднакво третиране, националният режим не би могъл да се счита за дискриминационен, въпреки обстоятелството, че разпоредбите, на които се основава наказателноправната отговорност и които предвиждат приложимите санкции, се съдържат в различни текстове. Обратно, ако на лицата, рекламиращи организирани без разрешение в Швеция игри в интернет, могат да бъдат наложени само по-леки санкции в сравнение с тези, които се предвиждат за лицата, които рекламират такива игри (организирани в други държави членки), тогава ще трябва да се приеме, че в този режим има дискриминация и че разпоредбите на член 54, параграф 2 от lotterilag противоречат на член 49 ЕО и следователно не могат да бъдат противопоставени на лицата, срещу които в споровете по главното производство има наказателно преследване.

57 Ето защо на първия въпрос следва да се отговори, че член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която предвижда за хазартните игри режим на изключителни права и според която за рекламата на тези игри, организирани в друга държава членка, се предвиждат по-строги наказания от тези за рекламата на такива игри, организирани без разрешение на националната територия. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали разглежданата в главното производство национална правна уредба е такава.

По съдебните разноски

58 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която забранява насочената към пребиваващите в тази държава лица реклама на хазартни игри, организирани със стопанска цел в други държави членки от частни оператори.

2) Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която предвижда за хазартните игри режим на изключителни права и според която за рекламата на тези игри, организирани в друга държава членка, се предвиждат по-строги наказания от тези за рекламата на такива игри, организирани без разрешение на националната територия. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали разглежданата в главното производство национална правна уредба е такава.

Подписи